

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Undskyld til fru Sonja Mikkelsen, jeg skal prøve at lade være med at virke hånlig. Men hvis man her i Folketinget ikke ved, hvorfor folk ikke vil have de produkter, man kommer og tilbyder, næsten påtvinger dem, var det så ikke en bedre idé at bruge tiden til at finde ud af hvorfor, inden man kommer og næsten presser det ned i halsen på dem? Det drejer sig om 2,5 mio. kr. på fire år. Det får man altså ikke engang fem parcelhuse for. Så var det da bedre at gå ud og lave nogle undersøgelser.

I dag er der sådan et boom på parcellusbyggeriet, at de, der vil bygge, de bygger, og hvis man vil have de her forsøgsordninger, står kreditforeningerne i dag i kø næsten som i de glade 1970'ere for at låne penge ud. Det er heller ikke dét, der er i vejen. Nej, det er efterspørgslen. Det her er en politisk manifestation og ikke noget som helst andet. Det er et spørgsmål om, at man ikke vil erkende, at man har lavet noget, som er en fiasko. Gør dog det i stedet for at fastholde noget, som er et misdannet forslag. Det bliver aldrig noget andet.

Frank Aaen (EL):

Vores boligpolitiske ordfører, hr. Keld Albrecht- sen, kan ikke være til stede, men jeg kan med- dele, at vi kan støtte dette lovforslag, selv om jeg gerne så loven forbedret, for med den debat, der lige nu har været om, at loven ikke bliver brugt, kunne noget jo tyde på, at der var brug før end- nu bedre midler.

Jeg er faktisk overbevist om, at borgerne i dette land gerne vil bo f.eks. økologisk, og i vir- keligheden er problemet jo, at når det her ikke bliver brugt mere, skulle vi måske overveje at gøre det bedre. Derfor har vi i første omgang ikke noget problem med at støtte, at loven bliver forlænget med yderligere to år, for så kommer vi bare op på de tre år, der var den oprindelige hensigt.

Vi har ikke nogen som helst forståelse for, at beløbsstørrelsen skal begrænses til 15 mio. kr., og at man vil stoppe muligheden for at kunne overføre forbrugte midler fra det ene år til det andet. Tværtom, hvis det ser ud, som om vi skal bruge tid på at løbe det her i gang, synes vi, det ville være fint, hvis det fulde beløb kunne opsamles og eventuelt bruges det tredje år, i ste- det for at det hele eventuelt skal gå mere eller mindre spildt tilbage i statskassen.

Men som sagt, og det var hr. Keld Albrecht- sen også inde på, da denne lov blev behandlet i maj 1995: Muligvis er der brug for andre midler, herunder direkte statsstøtte til at lave forsøgs- byggeri f.eks. inden for det økologiske område. Vi vil gerne igen minde om, at vi faktisk støtter, at man tager andre midler i brug for at fremme dette byggeri, og vi synes, som det også var fremme i debatten i 1995, at vi igen burde tage fat i, om vi ikke har mulighed for at presse real- kreditinstitutterne til at gøre mere på området.

På sin vis kan man have en vis sympati for højrefløjen her i Folketingssalen, når de siger, at det her burde staten slet ikke blande sig i. Jamen det gør vi jo kun, fordi realkrediten er så mod- villig, som den er. Hvis den var sit ansvar vok- sen, var vi fri for at skulle behandle et lovforslag som dette.

Altså: Vi kan støtte lovforslaget, men vil fore- slå, at beløbsbegrænsningen bliver ophævet, og at der stadig væk bliver en mulighed for at overføre fra det ene år til det andet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at det ikke er et af de lovforslag, vi behandler herinde, som kan hidse mig allermost op, men det kan måske hidse andre op.

I Dansk Folkeparti har vi den holdning, at denne ordning godt kan afskaffes. Vi mener også, at den måde, den har kørt på indtil nu, beviser, at det kunne man såmænd godt, uden at det havde de helt store konsekvenser. Derfor mener vi selvfølgelig også, at vi burde foretage en revision af ordningen på nuværende tids- punkt, og hvis der efter den revision så var et flertal, der ønskede at videreføre ordningen, måtte det flertal stå inde for den.

Men vi mener rent faktisk, og det har vi også sagt i forbindelse med behandling af forslag på eksempelvis erhvervsministerens område, at man bør foretage de revisioner, der lægges op til i den lovgivning, man laver herinde, også uan- set at der måske på grund af en EU-notifikation har været en lidt kortere periode for ordningen at køre i end oprindeligt tiltænkt. Vi mener ikke, at der er noget som helst til hinder for, at man foretager en revision og så på baggrund af den evaluerer, hvad man ønsker at gøre med ord- ningen.

Derfor vil vi gå imod lovforslaget. Der er selvfølgelig, når vi har den grundholdning, ting i forslaget, som vi umiddelbart synes er meget fornuftige, altså det med at nedsætte rammen, fordi der ikke er så stor efterspørgsel; det kan